

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Indivitvr Svpplicatio generalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rebelles ratam & firmam habebimus, & eam auctore Domino faciemus firmiter observari. Datum Laterani III. Idus Octobr. pontificatus nostri anno quintodecimo.

In eundem ferè modum scriptum est Capitulo & populo Troianis usque terminetur. Eisdem autem Fogetanis nostris damus litteris in mandatis ut ipsi Episcopo humiliter intendentes, obedientiam & reverentiam exhibeant tam debitam quàm devotam. Alioquin sententiam quam idem Episcopus rationabiliter tulerit in rebelles ratam & firmam habebimus, & eam auctore Domino faciemus firmiter observari.

PATRIARCHÆ ANTIOCHENO

Epist. 181.
De querelis adversus eum excitatis.

E Am gerimus de tua religione fiduciam ut te nullum ex certa scientia gravare contra justitiam arbitremur, nec credamus quòd propter incrementum quantumlibet temporalium, aeternorum velis incurere detrimentum, cum Dominus in te dudum ignem accenderit caritatis, ut non querat quæ tua sunt, sed quæ Christi, atque ad suscipiendum Antiochena Ecclesiæ regimen non respectus temporalis commodi te induxerit aut patriarchalis ambitio dignitatis, sed caritatis & obedientiæ virtus, & zelus ac devotio nominis Christiani, cupientem prodesse potius quàm præesse, ac memorem quòd secundum testimonium veritatis nihil prodest homini si cum detrimento animæ mundum lucratus fuerit universum. Si ergo querela de te aliquando proponitur coram nobis, aut injustam fore credimus querimoniam, aut innocentiam tuam per ignorantiam facti seu modo alio circumventam. Unde nulli fiducialius facta tua committimus discutienda quàm tibi, qui ut futurum securus possis expectare iudicium, in præsentem, consilio utens Apostoli, sollicitè iudicas te metipsum. Noveris autem dilectum filium Iterium Ecclesiæ tuæ Canonicum nobis humiliter intimasse quòd cum felicis memoriæ Petrus avunculus ejus prædecessor tuus, qui propter justitiam non solum persecutionem passus est, sed & mortem, sibi & fratri suo mille Bisantios Sarracenos dedisset in studiis scholasticis expendendos, tu ipsos à magistro recipiens Hospitalis, penes quem cum rebus aliis depositi fuerant, eos dicto Canonico & ejus fratri hæcenus restituere non curasti, eundem Iterium quadam quarta, quam Patriarcha prædictus in augmentum præbendæ suæ sibi de consensu Capi-

*Vide lib. 10. tit. 14. & lib. 11. tit. 45.

tuli Antiocheni contulerat, & quadam gasta qua Naria vulgariter appellatur, pro tuæ voluntatis arbitrio spoliando. Insuper cum idem Patriarcha redditus sui fratris & suos, quos ante captionem suam tempore longo perceperat, restitui præcepisset eisdem, tu redditus ipsos de castro Cursarij, ubi repositi fuerant, faciens asportari, tam illos quàm proventus qui de beneficiis suis post captivitatem & mortem ejusdem Patriarchæ biennio provenerunt ad mille aureorum valentiam, ac etiam coopertorium quoddam & alia quæ custodia bonæ memoriæ . . . Decani Antiocheni deputata fuerant, in ejusdem & fratris sui detinens detrimentum, ea sibi restituere contradicis. Unde nobis humiliter supplicavit ut super hoc eorum gravaminibus succurrere dignaremur. Credentes igitur quòd eis justitiam suam melius conservare non possumus quàm si prædicta providentiæ tuæ iudicio committamus, fraternitatem tuam monendam duximus attentius & rogandam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus super præmissis sollicitè studeas inquirere veritatem, & si querelam eorum inveneris esse justam, cum super iis decipi potueris tamquam homo, taliter eis satisfacias de prædictis quòd ex hoc tua, quod absit, apud homines non lædatur opinio, nec apud Deum gloria tua, quæ est tuæ conscientia testimonium, minuat; nos quoque, quos susceptæ servitutis officium universis constituit debitores, eisdem super his querimoniam replicantibus alium non cogamur concedere cognitorem. Datum Laterani VI. Idus Octobr. pontificatus nostri anno XV.

In eundem ferè modum scriptum est super hoc Patriarchæ Ierosolymitano apostolicæ sedis Legato usque cogamur concedere cognitorem. Ideoque fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus ipsum ad id diligenter moneas & inducas. Datum ut supra.

INDICITVR SUPPLICATIO generalis.

IN nomine patris & filij & spiritus sancti. Amen. Quarta feria infra octavam Pentecostes fiat generalis processio virorum ac mulierum pro pace universalis Ecclesiæ ac populi Christiani, specialiter autem ut Deus propitius sit illis in bello quod inter ipsos & Sarracenos dicitur in Hispania committendum; ne det hereditatem suam in opprobrium, ut dominantur eis nationes. Et ad hanc processionem omnes omnino moneantur venire, nec ab ea se quisquam excuset præter illos qui habent inimicitias capitales. Summo itaque mane conveniant mulieres apud sanctam Mariam

R R r r iij

majorem; Clerici verò apud basilicam duodecim Apostolorum, & laici apud sanctam Anastasiam; & post collectas, pulsatis simul istarum Ecclesiarum campanis, procedant omnes in campum Lateranensem hoc ordine. Mulieres omnes & solas præcedat crux dominica sanctæ Mariæ majoris; & in prima parte processions sint sanctimoniales, in ultima verò reliquæ mulieres; quæ sine auro & gemmis & fericis indumentis procedant, orando cum devotione ac humilitate, in fletu & gemitu, nudis pedibus omnes quæ possunt; & per Merulam. & ante sanctum Bartholomæum veniant in campum Lateranensem, & collocent se ante Felloniam, in silentio permanentes. Clericos autem crux fraternitatis præcedat; & in prima processions parte sint monachi & Canonici regulares, in ultima verò Rectores & ceteri Clerici procedentes prædicto modo, & per viam majorem & arcum Basilij veniant ante palatium Episcopi Albanensis, & ibi directè in medio campi se collocent. Laicos autem præcedat crux dominica sancti Petri; & post illam sequantur primi Hospitalarij, & postremi ceteri laici, sicut præscriptum est incedentes, & per sanctos Iohannem & Paulum & ante sanctum Nicolaum de Formis in campum veniant, & collocent se ab altera parte. Interim verò Romanus Pontifex cum Episcopis & Cardinalibus & Capellanis ingrediatur basilicam quæ dicitur sancta sanctorum; & inde reverenter assumpto ligno vivificæ crucis, processionaliter veniat ante palatium Episcopi Albanensis, & sedens in scalis exhortatorium faciat sermonem ad populum universum. Quo finito, mulieres, sicut processionaliter venerant, ita procedant ad basilicam sanctæ crucis; & ibi præstò sit Presbyter Cardinalis, qui celebret eis Missam dicendo illam orationem. *Omnipotens sempiternus Deus, in cujus manu sunt omnium potestates &c.* Et sic ipsæ mulieres in pace ad propria revertantur. Romanus autem Pontifex cum Episcopis & Cardinalibus & Capellanis per palatium descendat in Lateranensem basilicam. Clerici verò per porticum, & laici per burgum, ingrediatur in illam; & celebrata venerabiliter Missa, ipse cum omnibus nudis pedibus procedat ad sanctam crucem, ita quòd eum præcedant Clerici & laici subsequantur; & facta oratione unusquisque revertatur ad sua. Iejunetur autem ab omnibus, ita ut nemo, præter infirmos, comedat pisces aut quodcumque pulmentum; sed qui possunt, pane sint & aqua contenti; qui verò non possunt, bibant vinum bene lymphatum & modicè sumptum, & vescantur herbis & fructibus aut etiam leguminibus; omnesque aperiant manus & viscera indigentibus; ut per orationem, jejunium, & elemosynam misericordia conditoris reddatur populo Christiano placata.

DOMINO PAPÆ.

Epist. 181.
De bello Sar-
racenico in
Hispania.
Vide lib. 13.
epist. 183.

Sancissimo Patri ac Domino Innocentio Dei gratia summo Pontifici Aldephonsus eadem Rex Castellæ & Toleti, cum osculo manuum atque pedum, salutem. A sanctitate vestra credimus non excidisse propositum impugnandi Saracenæ gentis perfidiam vobis per nostros nuntios devotè & humiliter intimasse, in omnibus tamquam patris & domini vestrum subsidium expe-

rentes, quod sicut à patre pio nos recognoscimus benignè & piè pariter impetrasse. Quocirca cum litteris vestris nuntios nostros, quos ad hoc exequendum idoneos reputavimus, ad partes Franciæ non distulimus destinare; addentes etiam ut omnibus militibus venientibus ad bellum & omnibus ferventibus, prout decebat, expensas victui necessarias largiremur, quibus possent commode sustentari. Vnde fuit quòd audita remissione peccatorum quam vos venientibus indulxistis, venit magna multitudo militum de transmontanis partibus, necnon & Archiepiscopi Narbonensis & Berdegalensis & Episcopus Nannetensis. Fuerunt qui venerunt usque ad duo millia militum cum suis armigeris, & usque ad decem millia ferventium in equis, & usque ad quinquaginta millia ferventium sine equis, quibus omnibus nos oportuit in victualibus providere. Venerunt etiam illustres amici nostri & consanguinei Rex Aragonum & Rex Navarræ cum potentatu suo in fidei catholice auxilium & juvamen; quibus nobiscum aliquanto tempore apud Toletum facientibus moram, expectabamus quippe homines nostros qui venturi erant ad bellum, omnia necessaria, prout per nuntios nostros promissimus, non defecissimus ministrare, licet expensæ essent propter sui multitudinem nobis & regno nostro ferè importabiles & onerosæ. Non enim solum in his quæ promissimus, verum etiam in pecuniis specialiter & in dextrariis, quibus ferè omnes tam milites quam ferventibus pariter indigebant, nos oportuit providere. Sed Dominus, qui multiplicat incrementa fragum justitiæ, ministravit nobis abundè secundum suæ gratiæ largitatem, & dedit omnia posse perficere perfectè pariter & abundè. Congregata itaque nostra & suorum multitudine, viam Domini cepimus proficisci; & venientes ad turrim quandam quæ Magalon nuncupatur satis munitam, ultramontani antè quàm nos pervenirent per unum diem, & illam cum Dei auxilio impugnantes in continenti ceperunt. Licet autem nos eis in omnibus necessariis largissimè provideremus, ipsi tamen attendentes laborem terræ, quæ deserta erat & aliquantulum calida, voluerunt à cæpto proposito retroire & ad propria remeare. Tandem ad magnam instantiam nostram & Regis Aragonum processerunt usque ad Calatravam, quæ non distabat à prædicto castro nisi per duas leugas; eamque nos ex parte nostra, & Rex Aragonum ex sua, & ipsi ex sua in Dei nomine cepimus expugnare. Saraceni autem qui intus erant, attendentes se Dei exercitui non posse resistere, disposuerunt villam nobis tradere, ita quòd personæ eorum salvæ discederent, verumtamen sine rebus; cumque nos istud nulla ratione vellemus acceptare, Rex Aragonum & transmontani habentes super hoc consilium, viderunt villam esse munitam muris & antemuralibus, profundis fossatis, & excelsis turribus, & quòd non posset capi nisi suffoderentur muri, & sic rærent, quod cederet in grave damnum fratribus Salvæteræ, quorum fuerat, & non posset, si necessitas incumberet, retineri. Vnde apud nos institerunt firmissimè ut villa salva & integra cum armis & magna copia victualium quæ ibi erant, quibus satis indigebat exercitus, nobis redderetur, & personæ Saracenorum vacuæ & inermes recedere permit-